Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

est hic est filius meus. ℣. Supra ripam iordanis stabat beatus iohannes induti est splendore baptisans saluatorem. baptiza me iohannes baptiza benedico te et tu iordanis congaudens suscipe me. ℣. A qua comburit peccatum hodie apparens liberator: ut roret omnem mundum diuinitatis ope. Ad. i. ℣. Lux de luce apparuisti xpe cui magi munera offerunt. Aevia. Aevia. Aevia. Ad. iii. ℣. Tria sunt munera que obtulerunt magi domino aurum thus et myrram filio dei regi magno Aevia. ℣. Venient adte qui detrahebant tibi. Aevia. Pedum tuoq. Ad. vi. ℣. Venient adte qui detrahebant tibi et adorabunt uestigia pedum tuorum. ℣. Omnes gentes quascumq; fecisti. Venient. Adorabi coram te dne. Ad. vnu. ℣. Salutis nostre auctorem magi ueneranti sunt in cunabulis et de thesauris suis mysticas ei rerum species obtulerunt. ℣. Tria sunt munera (Que obtulerunt magi domino) aurum thus. myrram. Ad Vespera. ℣. Vidimus stellam eius in oriente et uenimus cum muneribus adorare dnm. Alia ℣. Videntes stellam magi gauisi sunt gaudio magno et intrantes domum obtulerunt domino aurum thus et myrram.

Ad ceat. xpe Fra. Tcia. L. Pma.

In presepi puer ortu recens exiguus corpore contemptibilis pauptate es; magnum aliquid latebat in paruo. qd illi homines pmucie gentium in terra portantes celo narrante didicerant. ad qd tam ex longinquo tam supplices uenebant. qd intuendo in uidebant pmereri adorando eu piebant. ℟. Omnes de saba. ii.

Regina quidem austri uenerata finib terre audire sapientiam salemonis. nec illa regni eius subtilitate es; mentis luce comota est. Veruntam inerat in salemone doctrina que uerbi longissime ac latissime diffamatis ad discendu potui ut studiosius animus exercitari. ℟. Magi uenunt. iii. Proinde hec regina in latentem dm. in loquentem hominem adorare uenerat es; audire. hic autē qui donauerat illam sapientiam salomoni. et erat uirtus ac sapientia di infirmitate carnis indutus adhuc infirmitate ppusillam etatem tacebat in terris. iam p amplissima maiestatem clamabat in celis. ℟. Interrogabat magos. Fra. iiii. L. i.

Celebrato prime die quo intemerata uirginitas humani generis saluatorem edidit epiphanie nobis dilectissimi uenerandam festiuitas dat pseuerantia gaudioq. ut int cognatarum solemnitatum uicina sacramenta exultationis uigor et feruor fidei non tepescat. ad omnium enim